

REPUBLIKA E KOSOVËS/REPUBLIKA KOSOVA

GJYKATA THEMELORE MITROVICË - DEGA E GJYKATËS VUSHTRRI

Numri i lëndës: 2023:274111

Datë: 02.04.2024

Numri i dokumentit: 05535306

C.nr.1389/2023

Gjykata Themelore në Mitrovicë-Dega në Vushtri- Departamenti i Përgjithshëm, me gjyqtarin Leotrim Gashi, në çështjen juridike kontestimore të paditëses V.G.U, me vendbanim në Vushtri, të cilën e përfaqëson i autorizuari N.B, avokat me seli në Vushtri, kundër të paditurës Komuna e Vushtrrisë-Drejtoria e Arsimit me seli në Vushtri, të cilën e përfaqëson Bastri Duraku, me objekt kontesti kompensim për ushqim-shujta, për ditët e pranisë në punë, me vlerë të objektit të kontestit 138.00 euro, jashtë seance, më datë 02.04.2024 mori këtë:

A K T G J Y K I M

- I. **APROVOHET** në tërësi si e bazuar kërkesëpadia e paditëses V.G.U dhe **DETYROHET** e paditura Komuna e Vushtrrisë-Drejtoria për Arsim, që paditëses, në emër të kompensimit të shpenzimeve të ushqimit-shujtave për ditët e pranisë në punë për 69 ditë pune dhe atë për periudhën kohore nga data 26.04.2022 e deri me datë 31.08.2022 t'ia kompensoj shumën në vlerë prej 138.00 euro, me kamatë ligjore prej 8% në vit, duke e llogaritur nga data e paraqitjes së padisë me datë 08.12.2023, e deri në pagesën definitive, në afat prej shtatë (7) ditësh pas plotfuqishmërisë së këtij aktgjykimi.
- II. **DETYROHET** e paditura Komuna e Vushtrrisë-Drejtoria për Arsim, që paditëses V.G.U, në emër të shpenzimeve të procedurës, të ia paguaj shumën në vlerë prej 124.00 euro, në afat prej shtatë (7) ditësh pas plotfuqishmërisë së këtij aktgjykimi.

A r s y e t i m

Paditësja me datë 08.12.2023, përmes përfaqësuesit të saj të autorizuar, ka ushtruar padi në këtë gjykatë kundër të paditurës Komuna e Vushtrrisë-Drejtoria e Arsimit, me objekt kontesti për kompensim të ushqimit-shujtave për ditët e pranisë në punë, e cila është precizuar me datë 23.02.2024 dhe 29.03.2024.

Pretendimet e palëve

Paditësja përmes padisë, konkretisht precizimit të saj së datës 29.03.2024, ka kërkuar që gjykata ta detyroj të paditurën që duke u bazuar në Kontratën Kolektive të Arsimit (Tani e tutje KKA)

t'ia paguaj asaj shpenzimet e ushqimit-shujtave për ditët e pranisë në punë në shumën prej dy (2) euro në ditë dhe atë për 69 ditë pune në periudhën kohore nga data 26.04.2022 e deri me datë 31.08.2022, në shumën prej 138.00 euro, me kamatë ligjore prej 8% në vit, duke e llogaritur nga data e paraqitjes së padisë me datë 08.12.2023, e deri në pagesën definitive, në afat prej shtatë (7) ditësh pas plotfuqishmërisë së këtij aktgjykimi.

Duhet theksuar se në padinë fillestare paditësja kishte kërkuar kompensimin në emër të shujtës ditore dhe udhëtimit për 343 ditë pune, kurse me precizimin e kërkesëpadisë së datës 23.02.2024, ajo kishte kërkuar kompensim për në emër të shujtës ditore dhe udhëtimit për 341 ditë pune mirëpo me precizimin e padisë së datës 29.03.2024, e njëjta ka kërkuar që të kompensohet vetëm në emër të shujtës ditore dhe atë për 69 ditë pune, gjatë periudhës kohore nga data 26.04.2022 e deri me datë 31.08.2022.

Shpenzimet e procedurës i ka kërkuar.

Përmes përgjigjes në padi së të autorizuarit të së paditurës Basri Duraku, të datës 12.03.2024, e paditura ka kërkuar që gjykata ta refuzoj kërkesëpadinë e paditëses në tërësi si të pabazuar me arsyetimin se të paditurës i mungon legjitimacioni pasiv për të qenë palë në këtë procedurë kontestimore sepse ajo nuk ka qenë pjesëmarrëse në marrëdhëniet detyimore dhe nuk ka marrë obligime për përmbushjen e detyrimeve që rrjedhin nga KKA-ja por që këtë e kanë bërë Ministria e Arsimit, Shkencës dhe Teknologjisë (MASHT) dhe Sindikata e Bashkuar e Arsimit, Shkencës dhe Kulturës (SBASHK) të cilat nuk kanë përmbushur obligimet e kësaj Kontrate, për të siguruar mjete buxhetore për Komunitat. Përpos kësaj ka shtuar se padia dhe kërkesëpadija e paditësve është parashkruar pasi që Kontrata Kolektive e Arsimit është nënshkruar më 18.04.2017 dhe ka qenë në fuqi deri më datë 18.04.2020, konkretisht sipas mendimit juridik të Gjykatës Supreme nr 40/2023, deri më datë 21.01.2021 dhe se e njëjta nuk ka efekt për asnjë kërkesë e cila lind pas kësaj date, ndërsa paditësja e ka paraqitur padinë në gjykatë pas këtij afati kur efektet Kontratës Kolektive të Arsimit kanë pushuar. E paditura këtë e bazon në nenin 90.4 të Ligjit të Punës sipas të cilit theksohet se "*Marrëveshja Kolektive mund të lidhet për një periudhë të caktuar me kohëzgjatje jo më shumë se tri (3) vjet*" nenit 87 të këtij ligji që ka paraparë që "*Të gjitha kërkesat nga marrëdhënia e punës në para, parashkruhen brenda afatit prej tri (3) vitesh, nga dita e paraqitjes së kërkesës*" dhe nenit 342 Të Ligjit për Marrëdhëniet e Detyrimeve ku thuhet se "*Parashkrimi fillon të rrjedhë ditën e parë pas ditës kur kreditori të ketë pasur të drejtë të kërkojë përmbushjen e detyrimit, në qoftë se me ligj për raste të veçanta nuk është parashikuar diçka tjetër*".

Ndërsa sa i përket shpenzimeve të procedurës ka theksuar që të njëjtat i bartë paditësja.

Provat

Gjykata në këtë çështje juridike kontestimore me qëllim të vërtetimit të plotë të gjendjes faktike sipas propozimit të palëve ka vlerësuar dhe administruar këto prova: Kontrata e punës 160/30, e datës 23.11.2022, e lidhur në mes paditëses dhe të paditurës dhe Vërtetimi nr. 14, i datës 28.03.2024, i lëshuar nga Shkolla Filllore e Mesme e Ulët "Azem Bejta" në Duboc-Vushtrri për ditët e punës së paditëses.

Gjykata pas shqyrtimit të padisë dhe kërkesëpadisë, provave të propozuara si dhe përgjigjes në padi në kuptim të nenit 8 lidhur me nenin 398 të LPK-së, ka çmuar me kujdes dhe me ndërgjegje çdo provë veç e veç dhe të gjitha së bashku dhe ka gjetur se kërkesëpadia e paditëses është e themeltë andaj pa shqyrtim të çështjes, e aprovoi kërkesëpadinë si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

Baza ligjore dhe vlerësimi përfundimtar i gjykatës

Në mes palëve nuk ishte kontestues fakti se paditësja kanë qenë në marrëdhënie pune tek e paditura për gjatë kësaj periudhe kontestuese. Po ashtu nuk ishin kontestuese as ditët e pranisë në punë nga paditësja, këto të vërtetuara edhe nga provat e lartcekura, të cilave gjykata ia fali besimin e plotë duke u bazuar edhe në nenin 329.1, të LPK-së, në të cilin përcaktohet që “*Shkresa të cilën e ka hartuar në formën e caktuar organi shtetëror brenda kufijve të kompetencës së vet, si dhe shkresa të cilën në formë të tillë e ka hartuar ndërmarrja apo organizata tjetër në ushtrimin e autorizimeve publike që i janë besuar me ligj (dokumenti publik), provon saktësinë e asaj që konfirmohet apo caktohet në të*”, pasi janë lëshuar nga institucionet arsimore të së paditurës.

Kontestuese në mes palëve ishte fakti nëse pala e paditur ka legjitimitet pasiv në këtë çështje kontestimore dhe nëse kërkesëpadia e paditëses është e parashkruar. Pra në këtë procedurë për gjykatën ishte e rëndësishme që ta vërtetoj bazën ligjore lidhur me kërkesëpadinë e paditëses dhe besueshmërinë e saj me prova e po ashtu edhe pretendimet e palës së paditur se ajo nuk ka legjitimitet për të qenë palë në këtë procedurë dhe se kërkesëpadia e paditëses është parashkruar.

Duhet theksuar se e drejta e paditëses për kompensimin në emër të ushqimit-shujtave për ditët e punës për periudhën kohore nga 26.04.2022 e deri me datë 31.08.2022, është e bazuar në KKA-në nr.105, e datës 22.01.2021. Kjo ngase gjatë periudhës kohore për të cilën paditësja e kërkon kompensimin ka qenë në fuqi kjo KKA.

Me dispozitën e nenit 2.1.1 të KKA-së nr. 2056 dhe asaj nr. 105, është përcaktuar që “*Dispozitat e kësaj Kontrate Kolektive, janë të zbatueshme për të gjithë të punësuarit në të gjitha institucionet publike dhe private të Arsimit Parauniversitar (parashkollor, fillor, të mesëm të ultë dhe të mesëm të lartë, shkolla special e qendra të kompetencës) dhe institucionet e arsimit të lartë në mbarë territorin e Republikës së Kosovës, të cilët janë anëtarë të SBASHK-ut*”, kurse me pikën 1.2 të këtij neni të thuhet se “*Dispozitat e kësaj Kontrate Kolektive janë të zbatueshme për të gjithë punëdhënësit në sektorin e arsimit (komunal - DKA, KD të Universiteteve e institucioneve të arsimit të lartë, MASHT-in etj) në sektorin publik dhe institucionet edukativo – arsimore private në mbarë territorin e Republikës së Kosovës*”.

Sa i përket bazueshmërisë kërkesëpadisë së paditëses, e njëjta rrjedh nga neni 35.7 i KKA-së nr.2056 dhe asaj nr. 105, sipas të cilit nen përcaktohet se “*Të punësuarve, u sigurohet kompensim për ushqime gjatë punës, për ditët e pranisë në punë. Vlera e kompensimit të shpenzimeve të ushqimit në punë, për një ditë pune, është 2 (dy) euro, për të punësuarit të cilët kanë marrëdhënie pune primare në institucionet arsimore. Punëdhënësi i cili e ka të rregulluar ushqimin e të*

punësuarve përmes restorantit, kuzhinës ose në një formë tjetër, nuk ka obligim pagese, të të punësuarve për ushqim.”, prandaj gjykata ka vendosur që ta aprovoj në tërësi kërkesëpadinë paditëse, si në dispozitivin I të këtij aktgjykimi sepse ajo i ka provuar ditët e punës gjatë siç është përcaktuar me kërkesëpadi.

Konkretisht sipas Vërtetimit nr. 14, i datës 28.03.2024, i lëshuar nga Shkolla Fillore e Mesme e Ulët “Azem Bejta” në Duboc-Vushtrri për ditët e punës së paditëse, ajo gjatë periudhës kohore nga data 26.04.2022 e deri me datë 31.08.2022, ka pasur 69 ditë të pranisë në punë dhe në bazë të një kalkulimi të 69 ditëve të punës, shumëzuar për vlerën prej dy (2) euro në ditë për shujtën ditore rezulton se detyrimi i të paditurës ndaj paditëse në emër të kompensimit për shujtën ditore është në shumën prej 138.00 euro.

Në shkresat e lëndës ka pasur edhe vërtetime të tjera të institucioneve arsimore të së paditurës për ditët e punës së paditëse, mirëpo të njëjtat ishin pa ndikim në marrjen e një vendimi tjetër, ndërsa marrja e vendimit si në dispozitivin e këtij aktgjykimi është bazuar mjaftueshëm në Vërtetimin nr. 14, i datës 28.03.2024, i lëshuar nga Shkolla Fillore e Mesme e Ulët “Azem Bejta” në Duboc-Vushtrri për ditët e punës së paditëse.

Detyrimi i të paditurës ndaj paditëse është e përcaktuar edhe me nenin 8.1 të Ligjit nr 04/l-077 për Marrëdhëniet e Detyrimeve (LMD), është përcaktuar që *“Pjesëmarrësit në marrëdhënien e detyrimit kanë për detyrë ta përmbushin detyrimin e vet dhe janë përgjegjës për përmbushjen e të njëjtit”*, kurse me nenin 245 të LMD-së është paraparë që *“Kreditori në marrëdhënien e detyrimit ka të drejtë që prej debitorit të kërkojë përmbushjen e detyrimit, ndërsa debitori ka për detyrë ta përmbushë atë me ndërgjegje dhe në tërësi, në përputhje me përmbajtjen e tij”*, e që në këtë rast e paditura është e detyruar që të përmbushë një detyrim ndaj paditëse, ashtu siç është vendosur në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

Në anën tjetër për gjykatën nuk mund të qëndroj pretendimi i të paditurës se pasi që ajo nuk ka qenë nënshkruese e Kontratës Kolektive, asaj i mungon legjitimiteti pasiv në këtë çështje. Kjo ngase në radhë të parë e paditura është punëdhënësi i paditëse dhe të njëjtit janë në një raport kontraktual të marrëdhënies së punës e po ashtu faktit se KKA-ja është e lidhur në nivel vendi, me efekt të zbatueshëm në të gjithë Republikën e Kosovës. Lidhur me këtë, me nenin 90, par 2.1 të Ligjit nr. 03/L-212 të Punës, është paraparë që *“Marrëveshja Kolektive mund të lidhet në nivel të vendit”* dhe mbi këtë bazë kërkesëpadija e paditëse është e bazuar në Kontratën Kolektive nr. 105, e datës 22.01.2021, të lidhura në mes Ministrisë së Arsimit, Shkencës dhe Teknologjisë (MASHT) në njërën anë dhe Sindikatës së Bashkuar të Arsimit, Shkencës dhe Kulturës (SBASHK) në anën tjetër.

Sa i përket kundërshtimit të të paditurës lidhur me parashkrimin e kërkesës së paditëse, gjykata të njëjtin e vlerësoj si të pa bazuar, pasi e paditura lidhur me këtë kundërshtim i është referuar KKA-së, nr. 2056 e cila ka hyrë në fuqi me datë 18.04.2017 dhe ka qenë në fuqi deri më 21.01.2021, ndërsa e drejta e paditëse për kërkesat për kompensimin e ushqimit-shujtave, që përfshinë periudhën kohore nga data 26.04.2022 e deri me datë 31.08.2022, është e bazuar në KKA-në nr. 105, që ka hyrë në fuqi me datë 22.01.2021. Se ky kundërshtim nuk është i bazuar

konstatohet edhe me nenin 87 të Ligjit e Punës, është përcaktuar se *“Të gjitha kërkesat nga marrëdhënia e punës në para, parashkruhen brenda afatit prej tri (3) vitesh, nga dita e paraqitjes së kërkesës”*, kurse në rastin konkret paditësja për kompensimin e shpenzimeve të ushqimit-shujtave për ditët e kaluara në punë që përfshinë periudhën kohore nga data 26.04.2022 e deri me datë 31.08.2022, e ka paraqitur padinë më datë 08.12.2023, pra kërkesat e paditëses për kompensim janë brenda afatit ligjor sepse nuk e kanë kaluar afatin prej tre vitesh ashtu siç përcaktohet me nenin 87 Ligjit të Punës dhe nuk janë parashkruar.

Gjykata përveç kërkesës kryesore, duke u bazuar në dispozitën e nenit 382 par.2 të LMD-së dhe Mendimin juridik për kamatën i Gjykatës Supreme të Kosovës, nr. 265/2020 i datës 02.12.2020 paditëses i’ a njohu edhe të drejtën në kamatë ligjore, në lartësi prej 8% në vit, duke llogaritur nga data 08.12.2023, si dita e paraqitjes së padisë në këtë gjykatë e deri në pagesën definitive.

Lidhur me shpenzimet e procedurës si në dispozitivin II të këtij aktgjykimi, gjykata vendosi duke u bazuar në nenin 449 të LPK-së e po ashtu nenit 452.1, të LPK-së sipas të cilit përcaktohet që *“Pala e cila e humbë procesin gjyqësor tërësisht ka për detyrë që palës kundërshtare gjyqësore dhe ndërhyrësit që i është bashkuar, t’ia shpërblej të gjitha shpenzimet gjyqësore”*, ashtu e paditura duhet që paditëses të ia paguaj shpenzimet e procedurës dhe atë për përpilimin e padisë 104.00 euro dhe për taksën për padi shumë prej 20.00 euro, me vlerë të përgjithshme prej 124.00 euro.

Gjykata vendosi që këtë çështje kontestimore ta vendos jashtë seancës gjyqësore ashtu siç është përcaktuar me nenin 398 të LPK-së, e cila parasheh që: *“Kur gjykata, pasi t’i arrijë përgjigja në padi, konstaton se ndërmjet palëve nuk është kontestuese gjendja faktike, dhe se nuk ekzistojnë pengesa të tjera për dhënien e vendimit meritor, atëherë ajo, pa caktuar fare seancë gjyqësore, mund ta jep aktgjykimin me të cilën e pranon si të themeltë kërkesëpadinë”*, ngase thëniet e paditëses lidhur me gjendjen faktike në padi për ditët e punës u vërtetuan me provat e propozuara nga ajo, të cilat prova janë lëshuar nga institucionet arsimore të së paditurës, që nuk janë kontestuar as nga pala e paditur dhe në këtë mënyrë e bënë të themeltë edhe kërkesëpadinë e paditëses. Kurse fakti se e paditura e ka kontestuar kërkesëpadinë mbi bazën e legjitimitetit pasiv dhe parashkrimin e kërkesës, nuk janë pengesë për të marrë aktgjykim jashtë seance sepse ashtu siç u theksua më lartë, këto kundërshtime janë prezumime ligjore e jo rreth gjendjes faktike, e të cilat janë të pabazuara.

Gjykata ka vlerësuar se marrja e aktgjykimit pa mbajtur seancë gjyqësore është në harmoni edhe me praktikën e ndërtuar nga Gjykata Evropiane për të Drejtat e Njeriut (GJEDNJ), e cila praktikë është obligim që të zbatohet nga Institucionet e Republikës së Kosovës. Kjo duke u bazuar në nenin 53 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës, ku thuhet se *“Të drejtat njeriut dhe liritë themelore të garantuara me këtë Kushtetutë, interpretohen në harmoni me vendimet gjyqësore të Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut”*.

Në rastin [Jussilia kundër Finlandës](#), nr.73053/01, pika 41, GJEDNJ ka konstatuar se mund të ketë procedura gjyqësore në të cilat mund të mos mbahet një seancë dëgjimore, siç mund të jenë rastet kur nuk janë kontestuese çështjet e besueshmërisë ose fakteve dhe gjykatat mund të

vendosin çështjen në mënyrë të drejtë dhe të arsyeshme vetëm në bazë të parashtrësive të palëve dhe materialeve tjera të shkruara, e po ashtu në rastin [Saccasia kundër Austrisë](#), nr.69917/01, pika 76, është konstatuar nga GJEDNJ se mos mbajtja e seancës gjyqësore mund të justifikohet në rastet që ngrenë apo kontestohen thjesht çështje ligjore të një natyre të kufizuar.

Prandaj, duke u bazuar në nenin 398 të LPK-së dhe praktikën e GJEDNJ-së, përderisa e paditura në kundërshtimet e saj me përgjigje në padi ka kontestuar vetëm çështje materiale-ligjore, e të cilat janë legjitimiteti dhe parashkrimi, sipas vlerësimit të gjykatës mbajtja e seancave gjyqësore është e panevojshme, ndërsa vendosja lidhur me çështjen si në dispozitiv të këtij aktgjykimi ka mundur të realizohet mjaftueshëm edhe jashtë seance vetëm përmes shkresave të lëndës.

Duke u bazuar në të dhënat e lartcekura, gjykata ka vendosur si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

**GJYKATA THEMELORE MITROVICË - DEGA E GJYKATËS VUSHTRRI
DEPARTAMENTI I PËRGJITHSHËM – DIVIZIONI CIVIL
2023:274111, C.nr.1389/2023, me datë 02.04.2024**

G j y q t a r i

Leotrim Gashi

KËSHILLË JURIDIKE: Kundër këtij aktgjykimi pala e pakënaqur ka të drejtë ankese në afat prej shtatë (7) ditësh, pas ditës së pranimimit të njëjtë, përmes kësaj gjykate, për Gjykatën e Apelit të Kosovës, në kopje të mjaftueshme për palët dhe gjykatën.